

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 134.

Syvende Session.

44de Møde.

Tredagen den 1ste Februar.

(Fortsat.)

Ballentin (fortsat): Vel siger man, saaledes er netop Grundlovens Fordring stekt Fyldest, da Alt er stillet hen under deres Omraade, som maae være meest interesserede deri, og, som han sagde, kjende Forholdene bedst. Imidlertid troer jeg dog ikke, at han førte Bevis for, at man i ethvert frit Valg til Sogneforstanderskabet eller Borgerrepræsentanter skulde have truffet den Mand, der har den største Kundskab til Skolevæsenet. Dersom det i Virkeligheden forholder sig saaledes, som den ærede Ordfører bemærkede, at der er een Ting, hvorom Alle ere enige, nemlig det Mangelfulde ved det nuværende Skolevæsen, og at den eneste Grund dertil er Skoledirectionernes og Ministrenes Indblanding i disse Sager, saa vilde man jo meget let komme ud af disse Ulemper. Man behøvede kun at fjerne saavel den ene som den anden af disse Autoriteter; men jeg troer dog virkelig ikke, at man hos sig selv føler sig overbevist om, at det derved vil blive meget bedre med Skoleundervisningen. Jeg synes endogsaa, at den ærede Ordfører og med ham Udvalget har gjort sig skyldig i en underlig Modsigelse; de ville ikke fjerne Skoledirectionen fra Tilsynet med den egentlige Undervisning; der finde de det at være i sin Orden, at den vedbliver at føre Tilsynet, men den skal fjernes fra at have Noget at bestille det Dekonomiste, det bør ikke henhøre under den. Er da den længe paatænkte Skolereform nu stillet paa det Punkt, at man maa ønske, at det Dekonomiste

maatte blive ordnet saa heldigt som muligt, naaet, hvorledes end den egentlige Skoleudvikling og Undervisning gaaer for sig inde i Skolen? Eller troer man, at disse uheldige Menneker uden nogensomhelst Skade kunne vedblive at have Tilsyn med Undervisningen ligesom hidtil, men derimod ikke have Tilsyn med det Dekonomiste, navnlig hvad Skolebygningers Udvidelse og Lærernes Lønning angaaer. Naar man nu bliver staaende ved Erfaringen og spørger, hvorfor man saa gjerne ønsker dem fjernede fra dette Dekonomiste, er det da i Reglen Skoledirectionerne eller Ministeriet, der lægger Hindringer i veien for Forbedringer fra det oekonomiske Standpunkt? Er det dem, der, naar Sogneraadet eller Communalbestyrelsen ønsker fornuftige Forslag fatte igjennem, der koste Penge, da sige Nei, det gaaer ikke an, det er for dyrt? Vil man troe nu at have denne Hindring ved at fjerne disse Autoriteter? Er man virkelig saa ubekjendt med Forholdene, hvorledes det i Reglen stiller sig i Virkeligheden? Veed man da ikke, at det Spørgsmaal, der først kommer i Bevægelse ved enhver som helst Foranstaltning i Skolevæsenets Anliggender, det er Penge-spørgsmaalet? Det kan ikke hjælpe, at man vil tvivle om, hvad der er notorisk; det kan ikke hjælpe at hengive sig til rosenfarvede Anskuelser om, hvad der i Fremtiden vil ske, naar Folket og dets Udkaarne alene skulle afgjøre disse Anliggender. Beboerne have haft Leilighed til igjennem Valgene at sætte et saa stort Antal ind i disse Sagers Bestyrelse, at man allerede er besejret til at spørge, i hvilken Retning have da disse Mænd nu i 14 til 16 Aar virket? Er det dem, der isærdeleshed have trængt frem med, at Skoleundervisningen skulde gives et høiere Dypning? Er det dem,